

Eremitagesletten, ikke skulle lægge sig hindrende i Vejen for at befri Taarbækkerne for Fortets Placering paa den nu foreslaaede Plads, og dette kan naas, naar Ministeren erklærer sig villig til at flytte Fortet hen et andet Sted paa Kystlinien.

Naar Forsvarsministeren siger, at der vil opstaa Uvillie, hvor som helst man lægger Fortet, ogsaa, hvis man flytter det længere Nord paa, kan det godt være, at nogen vil protestere derimod, men jeg tror, at de berettigede Angreb, som ud fra Taarbæks Interesser ere fremsatte mod Placementet ved Taarbæk Kapel i Nærheden af Taarbæk Havn, ere aldeles overvejende knyttede netop til dets Placering paa dette Sted. Imidlertid vil jo nu efter Indbydelse af Forsvarsministeren Finansudvalget paa Tirsdag besøge de Steder, hvor Forsvarsministeren har tænkt sig Fortet placeret, og der vil jo saa blive god Anledning til paa Stedet at se og erfare Forsvarsministerens Planer. Det forekommer mig, at den højtærede Forsvarsminister, naar og saafremt der ikke bag hans Flytningsvillighed er forsvarspolitiske Tanker om at genoptage den gamle Strid vedrørende et Fort paa Eremitagesletten, maatte kunne finde en anden Udvej til at imødekomme Taarbækkernes Ønske. I alt Fald er det givet, at det neppe kan haste saa overmaade stærkt med Anbringelsen af dette Fløjfort. Den Bevilling, som man mod vore Stemmer og mod vort Raad har givet i Aar, er ikke en Bevilling, som binder den højtærede Forsvarsminister til særlig at tage fat paa dette Fløjfort. Det, der skulde bruges til Taarbæk-Fortet, er en Del af en Bevilling, som er givet baade til det sydlige Fløjfort ved Mosede og til Anlægene ved Masnedø, og hvis den højtærede Forsvarsminister ikke just lige i Øjeblikket kan finde nogen Løsning, som tilfredsstiller Taarbækkerne uden at rejse politiske Spørgsmaal, kunde han maaske foreløbig anvende de bevilgede Penge paa et andet Punkt af denne Fortbebyggelse, som han har søgt Midler til. Det har tidligere vist sig, at der, naar man udsætter en Sag, dukker en Løsning op, som man ikke i Øjeblikket har haft Øje for. (Dinesen: Saa snakke de Ræve for de Gæs). Det forekommer mig, jeg hørte en Ræv snakke.

Den højtærede Forsvarsminister har dernæst talt om Karabinbevillingen og hævdede, at denne Bevilling ikke var en ny Bevilling, og har forklaret dette nærmere. Jeg spurgte ham, hvorfor dette ikke var omtalt tidligere, hvorfor denne Bevilling

ikke var omtalt den Gang, vi beskæftigede os med hele vor Militærordning. Dertil svarede den højtærede Forsvarsminister, at det kunde han i og for sig ikke sige, da han ikke var Forsvarsminister den Gang. Nu, hvis han ønskede at erfare det, havde det ikke været vanskeligt for ham enten at spørge sin Kollega Finansministeren, som da var Forsvarsminister, eller den højtærede nuværende Formand, som ogsaa har været Forsvarsminister.

Men han søger nu to Forklaringer paa, at denne ikke blev omtalt, nemlig følgende: For det første, siger han, fordi Konto L. a., i Henhold til hvilken Bevillingen skal bruges, giver en Ret til at fabrikere hvad Slags Haandvaaben man ønsker, baade Haandvaaben til Rytteriet og til Fodfolket. Der forveksler den højtærede Forsvarsminister den nuværende Tilstand med den tidligere Tilstand, thi den Gang Forsvarslovene vare til Behandling, havde vi ikke den nuværende Postering af Sagerne, da var i alt Fald en Del af den Bevilling, som nu er trukken ind under Konto L. a., opført ekstraordinært paa § 25 og udelukkende som en Bevilling til Fabrikation af Gevær 1889. Endvidere vil jeg gøre opmærksom paa, at under Behandlingerne af Forsvarslovene skildredes alle de Mangler, vor Hærordning havde, og der fremstilledes alt, hvad man havde Brug for til Supplering af Hærens Beholdninger og Hærens Fæstningsvæsen og saa fremdeles, og det blev Gang paa Gang sagt af forskellige Medlemmer af Regeringspartiet, at de vare betænkelige ved disse store Bevillinger, men de maatte antage, at nu var ogsaa alt, hvad man ønskede, opfyldt. Hvorledes kan det da være, at man ikke den Gang sagde, at man vilde have Brug for 200,000—300,000—400,000 Kr., jeg ved stadig ikke, hvor stort Beløb er, til Fabrikation af Rytterkarabiner?

Dernæst siger den højtærede Minister, at han kunde tænke sig, at der var en anden Grund til, at den ikke blev omtalt, nemlig at man endnu ikke var kommen til et praktisk Resultat vedrørende Fabrikationen af Karabiner. Men det er ingen Grund. Den Omstændighed, at man endnu ikke ved, hvorledes Karabinerne skulle fabrikeres mest praktisk, kan ikke begrunde, at man ikke siger, at man har Brug for disse Karabiner. Det vilde have været redeligt og aabent, om man den Gang under Forsvarsbehandlingerne havde sagt: Foruden hvad her er omtalt, have vi Brug for 3,000 Karabiner til Rytteriet; vi